63ste Jaargang No. 5265 — DAGBLAD — Vrijdag 14 November 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Ramadier zal met kracht de Republiek verdedigen

Begrotingsschandaal in Engeland

Kanselier van de schatkist moet aftreden

Communisten dreigen met revolutie in Italie

RAMADIER ZAL KRACHTIG OPTREDEN.

Minister-president beschuldigde de communisten er botweg van, dat zij verantwoordelijk zijn voor het oproer te Marseille en dat de regering de Republiek tegen hen zal verdedigen. Gedurende een stormachtig debat in de Nationale Vergadering riep de minister-president tot de communistische afgevaardigden: indien gij een dictator wilt, zullen wij vechten om er een einde aan te maken. Ramadiers tussenkomst had plaats, nadat de communistische afgevaardigde François Billoux, de vorige burgemeester van Marseille toegaf, dat zijn partij-aanhangers het stadhuis aanvielen met het doel, dat de communistische leden van de Raad in alle rust de vergadering konden bijwonen.

Ramadier verklaarde, dat de regering drastische maatregelen zou nemen tegen het oproer. Hij zeide in de Nationale Vergadering: geen enkele regering kan zulke wanorde dulden en onze regering zal ze ook niet dulden. Hij zeide, dat hij een onmiddellijk onderzoek geëist had om te ontdekken of er ook enig verzuim van plicht was bij de politie en de andere openbare ordebewaarders en hij voegde er aan toe, dat de eventuele misdadigers streng gestraft zouden worden. Ramadier sprak op de eerste zitting van de Nationale Vergadering sedert de zomervacantie in antwoord op de beschuldiging van de afgevaardigde van Marseille Raymond Cayoe van de partij der Volksrepublikeinen, die verklaarde, dat de Algemene Confederatie van de Arbeid verantwoordelijk zijn voor de algemene staking, die na het oproer werd uitgeroepen.

Cayol verklaarde, dat de Republikeinse vrijheden verkracht werden en dat men verwacht, dat het volk van de straat zijn wil tracht op te leggen aan de leden van de stedelijke Raad. Onder voetgestamp van de communisten vroeg hij of de wanorde te Marseille niet een voorspel was of een oefening voor groter opstanden. Ramadier antwoordde, dat de wet rigoreus en onbarmhartig moet worden toegepast om de vrijheid en de Republiek te beschermen. De regering is nog niet gereed voor de volledige bespreking van het oproer en hij vroeg over deze quaestie verder te spreken morgen over een week. De minister-president werd herhaaldelijk onderbroken door geroep van zwakkeling uit de midden- en rechtse groepen der afgevaardigden. De communisten riepen 'tyran'.

DREIGENDE BRITSE REGERINGSCRISIS.

De Britse regering haastte zich om de mogelijkheid van een verwoestende cabinetscrisis af te wenden als gevolg van het schandaal van het begrotingsekort, waardoor de Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton werd gedwongen af te treden. Attlee stelde direct Sir Stafford Cripps, de economische dictator van het land aan als opvolger van Dalton. Cripps kwam dus als de onbestreden sterke man van de Labourregering naar voren. Tekenen, dat het cabinet zou ineenstorten, zijn nog niet bekend, maar conservatieve bladen in de provincie voorspellen onomwonden, dat het zeer erge gevolgen zal hebben op het tanend prestige van de socialistische regering. In het Lagerhuis onthulde Churchill, dat hij een volledig onderzoek eiste door een apart comité over het incident, dat leidde tot het aftreden van Dalton. Sommige waarnemers zagen hierin een mogelijkheid om te proberen het cabinet van Attlee tot aftreden te dwingen.

ENGELAND DOET NIET MEDE.

Een hoge regeringsambtenaar zeide, dat Engeland besloten heeft het Sovjet-Amerikaanse plan voor de verdeling van Palestina niet te aanvaarden of er aan deel te nemen. De onthulling van de Britse beslissing kwam enige uren na de gewone wekelijkse bijeenkomst van het kabinet. De Britse delegatie te Lake Success heeft opdracht gekregen de Uno er van in kennis te stellen ten eerste: dat de Britten geen deel zullen nemen aan het gebruiken van geweld om een of andere oplossing in het Heilig Land te forceren. Ten tweede, dat Engeland niet bereid is om enige wezenlijke bijdrage te leveren voor een regeling, die niet aanvaardbaar is zowel door de Arabieren of door de Joden. Ten derde dat Engeland niet alleen het Sovjet-Amerikaanse verdelingsplan zal uitvoeren, dat eist, dat dit land belast blijft met het mandaat tot 1 Mei 1948, wanneer het proces van overdracht der nacht aan de Arabische en Joodse Staat begint.

ONTPLOFFING TE JERUSALEM.

Hedennacht ontplofte er een bom in de benedenstad van Jerusalem in een café, dat vol was met Britse soldaten en politie. Volgens officiële berichten werden op zijn minst vier personen gedood. De meesten werden gewond na het gevecht, dat volgde. Men gelooft, dat het een wraakneming was van de ondergrondse Sterngroep, die wraak nam op de aanval van gisteren, waarbij vijf jonge Joden en drie meisjes door de Britse troepen gedood werden. De getuigen zeiden, dat er geschoten werd uit de drukke zijstraat van de King George Avenue, waar deze zich verbindt met de Jericho-straat.

OP DE VOORAVOND VAN DE CONFERENTIE.

Gisteren meldde Arthur Gayshon, dat Amerika, Engeland en Frankrijk zich gezamenlijk tegen Rusland zouden verzetten; heden seinde Alex Singleton, dat Rusland zich hevig had verzet in de voorbereidende vergadering tegen alles wat door de andere drie landen werd voorgesteld.

Een Noordamerikaanse waarnemer op deze vergadering wist mede te delen, dat de Sovjet-delegatie waarschijnlijk instructies had ontvangen om zich met niets te verenigen, van wat op de vergadering zou worden voorgesteld.

Bedoelde waarnemer zeide, dat er geen vooruitgang kon worden geconstateerd in de oplossing der problemen vóór de conferentie der diplomatieke kopstukken van Groot Britannië, Amerika, Rusland en Frankrijk, welke conferentie op 25 November as. te Londen zou worden geopend. Volgens hem hadden deze grote mogendheden sinds hun laatste conferentie te Moskou, de toekomst van Duitsland en Oostenrijk, niets gemaakt.

Terwijl Robert Murphy hedenmorgen de conceptagenda had aangeboden, weken Engeland en Frankrijk niet af van hun opinie, volgens welke het vredesverdrag van Oostenrijk het eerst op de komende conferentie behandeld moest worden.

Rusland had er op aangedrongen, dat deze materie zou worden uitgesteld, totdat de problemen aangaande Duitsland werden opgelost.

De afgevaardigde der Verenigde Staten deelde mede, dat na de behandeling van het vredesverdrag van Oostenrijk, de conferentie over moest gaan tot het behandelen der volgende punten, t.w. de economische principen aangaande Duitsland; de politieke organisatie van dat land en vervolgens de quaestie van ontwapening en demilitairisatie.

MILITAIRE OEFENINGEN IN TURKIJE.

Formaties bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, aldus een bericht uit Istanbul, vlogen boven Istanbul, terwijl het leger, de vloot en luchtstrijdkrachten zich verenigen in extensieve militaire oefeningen.

De president van Turkije, Ismet Inonu, vergezeld door de vooraanstaande regeringsfiguren en stafofficieren, gingen persoonlijk naar het oefenterrein nabij Thrace, om ooggetuige te zijn van de eerste militaire operaties, die in Turkije gehouden werden sinds de oorlog.

Welingelichte bronnen uit Istanbul wisten mede te delen, dat het doel van deze militaire proefnemingen was om met de nieuwe door de Britten en Amerikanen overgedragen uitrustingen te experimenteren.

EEN NIEUW BOERENLAND

Gisteren vertrokken onder grote belangstelling een boerengezelschap, bestaande uit twaalf mannen en vijf leden van het schone geslacht, naar een ongecultiveerd eilandje in de Stille Zuidzee. Deze Amerikaanse boeren en boerinnen zijn voornemens een nieuw leven te gaan beginnen en een nieuwe gemeenschap te stichten op een onbewoond eiland.

De leider van dit boerengezelschap verklaarde dat hij en zijn mede-boeren tot dit besluit waren overgegaan vanwege de onhoudbare levenstoestanden in Amerika, met de daarbij komende factoren zoals woningnood en hoge prijzen.

Deze Amerikanen waren afkomstig van de provincie Chiriqui te Panama, waar de levensomstandigheden momenteel voor de gewone boeren ondragelijk is. De leider van deze groep emigranten is de heer Harper Henry uit Los Angeles, die onlangs het bedoeld eilandje in de Stille Oceaan gekocht heeft. Henry deelde mede, dat hij en zijn collega's voornemens waren op het eiland allereerst wat huizen te gaan bouwen en voorts zouden zij wat zaaien en van het gras dat daar groeit, zouden zij bezems maken, welke dan naar het vasteland van Amerika zouden worden uitgevoerd.

Leider Harper deelde nog mede, dat hun reis een proefonderneming was. „Wij weten", aldus zeide hij, „dat wij, eenmaal op onze bestemming aangekomen, hard zullen moeten werken. En dit zullen wij ook doen. Mocht het ons bevallen, dan zullen wij op ons eilandje voor goed blijven." Het is raar, maar waar.

VOOR EEN LINKS CONGRES.

De Taft-Hartley Arbeidswet, die dit jaar is aangenomen, is sinds de grote successen der vakverenigingen na 1933, de eerste wet, die uitwassen van de zijde dezer verenigingen tegengaat. Het is niet alleen een veelomstreden wet vanwege haar bepalingen, maar eveneens een reden tot politieke hergroepering voor sommige arbeidsleiders. Men ziet in deze wet een begin van de terugkeer naar oude toestanden. Deze vrees is overdreven volgens anderen, maar het is een feit, dat zowel de C.I.O. als de A.F.L., de twee grote nationale vakbonden, er op uit zijn een enorme campagne te voeren om tijdens de verkiezingen van 1948 een links Congres te doen kiezen.

In 1946 behaalden de conservatieven een enorme overwinning maar de rijke vakbonden sparen thans geen man en geen cent om hen, die voor de „slavenwet van Hartley en Taft" hebben gestemd uit het Congres te houden. De A.F.L. en de C.I.O. zijn van mening, dat zij door hun actie in totaal 25 millioen stemmen kunnen beinvloeden. Voor hen komen alle nationale en internationale overwegingen op de tweede plaats. Herroeping van de gehate arbeidswet komt op de eerste plaats.

SANTO DOMINGO VEROORDEELT.

Het Dominicaanse Congres veroordeelde in een gezamenlijke zitting de presidenten Grau San Martin van Cuba, Romuldo Betancourt van V ezuela en Juan José Aervalo van Guatemala voor, wat de Dominicaanse wetgevers noemden, niet passende handelingen van een president. De beschuldigingen werden geuit in verband met het onlangs verijdelde plan om een internationale brigade in Cuba te vormen om de Dominicaanse Republiek binnen te vallen. Alle senotoren en afgevaardigden tekende het afkeuringsbesluit.

HUURPROBLEMEN.

Een Baptistische pastoor te Iowa, die na een duizendmalige schande sprak over personen, die weigeren hun woningen te verhuren aan gezinnen met kinderen, zeide, dat zijn verzoek aan deze week om zulks te doen geen verandering bracht in de gedachten van de verhuurders. De pastoor Dr. Pieter Smit vertelde de leden van zijn Baptistische gemeente huizen te verhuren te hebben, maar niet voor gezinnen met kinderen. De pastoor is een vader van drie kinderen en verzekerde, dat kinderen in huis een der grootste beveiligingen is tegen scheiding en krankzinnigheid.

het nieuws van vandaag

In Engeland is de tot dusver zo geprezen Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton nogal overhaast afgetreden. Men spreekt van een begrotingsschandaal, alhoewel het ware er nog niet van bekend is. Churchill stelde voor om deze quaestie zo grondig mogelijk te doen onderzoeken. Attlee wist niet anders te doen dan Cripps, de economische dictator van Engeland, in Daltons plaats te benoemen. De Labourregering gaat zich hoe langer hoe meer overgeven aan de leiding van deze man, die nog geen acht jaar geleden officieel uit de partij gestoten werd. In 1945 werd hij pas weder formeel in zijn rechten als lid van de Labourpartij hersteld. Langzamerhand is gebleken, dat Cripps de knapste man van het cabinet was en het voornaamste is, dat hij nooit doekjes wond om de feiten. De harde realiteit zette hij de Britten voor. Hij lokte niet met schone beloften om naderhand daar op te moeten terugkomen. Hij was rechtuit en zocht de populariteit niet. Welke gevolgen het aftreden van Dalton met zich mede zal slepen, is niet te voorspellen, maar wel is zeker, dat de Labourregering een grote klap gekregen heeft, die door Churchill met de nodige ervaring zal worden uitgebuit.

In Frankrijk brachten de gebeurtenissen te Marseille hevige beroering in de Nationale vergadering. Ramadier, die door de rechtse en centrumpartijen uitgescholden werd voor zwakkeling en door de linksen voor dictator, verklaarde op hartstochtelijke wijze, dat hij niet zou dulden, dat de vrijheid en de Republiek zouden worden aangerand. Krachtige maatregelen zal de regering nemen, om te beletten, dat de communisten misbruik maken van de ellende, die er op het ogenblik in het land heerst. In Marseille isde toestand verre van rooskleurig. Men is reeds aan het zoeken in de buurt van het communistische hoofdkwartier en het ziet er naar uit, dat de onderwereld van Marseille in dit troebel water zal gaan vissen en dat de grootste havenstad van Frankrijk het toneel zal worden van een bloedige strijd.

Ook in Italië staat het communisme klaar, om desnoods met geweld de regering van DeGasperi te dwingen hen terug te nemen in de regering en naar hun pijpen te dansen.

Stakingen en relletjes zijn aan de orde van de dag en het is bijkans onmogelijk voor een regering om onder deze omstandigheden het land vooruit te brengen.

In Jerusalem is de Sterngroep weder begonnen. Doden en gewonden vallen er. De Britten betalen een zware tol. Aan de Uno liet Engeland weten, dat het niet medeoet aan het Russisch-Amerikaanse plan voor de verdeling van Palestina. De Engelsen willen er niets mede te maken hebben. Zo spoedig vertrekken, is hun leuze. De Labourregering heeft wel andere zorgen en er is er toch niet bij te behalen.

Neutraal opvoedingsgesticht voor jeugdige delinquenten onder R.K. verzorging.

Voorstel met 6-5 aangenomen.

Mr. Ellis pleit voor Jeugd.

Een maand extra salaris.

In de gisterenavond gehouden Statenvergadering beraadslaagden de afgevaardigden ruim 3 uur lang over het door het Landsbestuur van Curaçao gedane voorstel tot stichting van een tuchtschool voor de criminele jeugd. Dit voorstel werd tenslotte na langdurige discussies met 6 tegen 5 stemmen aangenomen, echter niet dan nadat de advocaat-generaal, mr. J. J. A. Ellis met statistische gegevens de urgentie van een dergelijke school had bepleit. Zeker, ieder statenlid was van een stichting ener school voor de criminele jeugd overtuigd van de noodzakelijkheid, maar de kwestie was slechts, onder wiens leiding deze school moest staan, onder religieuze, of onder lekenleiding, en hierdoor kreeg dit punt een min of meer godsdienstig tintje. En passant werd ook nog de zogenaamde „dertiende maand" voor het gouvernementspersoneel goedgekeurd, waarmede een bedrag van ƒ 750.000 gemoeid was en er zal wel zeker niemand onder de ambtenaren zijn die het getal dertien nog als een ongeluksgetal zal beschouwen.

Na de behandeling van de ingekomen stukken, die in vlot tempo werden doorwerkt, legde mr. J. J. A. Ellis in zijn betoog de klemtoon niet alleen op de noodzakelijkheid van z'n school, maar toonde tevens aan dat, indien de Staten er toe mochten overgaan de verzorging der kinderen in handen te leggen van de religieuzen, in casu de broeders van Dongen, dit de meest goedkope exploitatie was, om nog maar niet te spreken over de gunstige resultaten, die de broeders in Nederland en elders hebben bereikt. Spr. wilde volledig beamen dat een gouvernementsinrichting neutraal moest zijn, maar er zijn voldoende regelingen getroffen om er voor te waken dat het gouvernement de supervisie over deze sociale instelling zal behouden.

Hierna ging spr. uitvoerig in op de ontwikkeling van de toestanden van voor de oorlog; immers toen ook werd er behoefte gevoeld om een gesticht in Curaçao te laten verrijzen, hetzij een Katholieke instelling met gouvernementssubsidie of een gouvernementsinstelling, maar dan neutraal. Sedertdien zijn er 2½ jaar verstreken en er zijn nog nimmer gelden gevoteerd voor een dergelijke inrichting en mr. Ellis kwam daarom dan ook nu weer met het voorstel voor de dag.

Hij behoefde ons werkelijk geen cijfers te noemen van de stijging van de criminaliteit onder de jeugd. ook zonder deze authentieke gegevens zouden wij de urgentie van een opvoedingsgesticht wel kunnen inzien. Maar deze cijfers maakten werkelijk een diepe indruk in de Statenzaal. Het was een koude en nuchtere opsomming van feiten, die te hemeltergend waren. Deze noodtoestand, waarvan mr. Ellis getuigde dat die boven zijn verantwoordelijkheid uitgroeide, werd wel het best getypeerd indien we mededelen dat er in het jaar 1947 76 processenverbaal werden opgemaakt terzake ernstige misdrijven, daarentegen werden in 184 gevallen geen procesverbaal opgemaakt, hoewel de delinquenten in feite voor strafmaatregelen in aanmerking kwamen, maar door de jeugdige leeftijd — allen beneden de 18 jaar — buiten vervolging werden gesteld, omdat men niet wist, wat men met hen beginnen moest. Met klem accentueerde spr. dat deze criminaliteit gestadiglijk groeide en jongens van even boven de 12 jaar met 7 of meer ernstige vergrijpen tegen de zeden of anderszins, waren legio.

Wij achten het dagblad niet als het geëigend orgaan om al deze sombere feiten aan de publiciteit prijs te geven, wij achten deze toestanden echter van een zo ernstige aard, dat hier onmiddellijk ingegrepen moet worden, om de jeugd — en naar mens en naar ziel — te redden van een morele ondergang.

Mr. J. J. A. Ellis besloot zijn helder betoog met de

medewerking van de Staten in te roepen, opdat dit voorstel niet door een godsdienst ressentiment zou worden afgewimpeld.

Nadat deze kwestie voldoende belicht was — let wel, het gaat niet om de broeders, maar om de criminaliteit onder de jeugd — ging de Statenvergadering over tot openbare beraadslaging en het was dr. Maal, die als eerste spreker — zulks naar aanleiding van de „dertiende maand" — nu toch eens graag die door het Landsbestuur toegezegde ƒ 50.— aan de veldwachters uitbetaald wilde zien. Hierop sneed hij aan de kwestie van de oprichting ener opvoedingsgesticht, zich daarbij afvragende of de religieuze krachten inderdaad goedkoper zijn. Ze kunnen wel uitstekend werk verrichten, maar dat ze goedkoper waren kon er bij afgevaardigde niet in. Bovendien, waar haalt mr. Ellis het gezegde vandaan dat de broeders deskundig zijn? En hiermede bedreef dr. Maal een contradictio in terminis, want hij had toch eerst beweerd dat ze wel uitstekend werk kunnen verrichten. Ook voelde dr. Maal niets voor een religieuze topleiding daar zo'n inrichting dan niet neutraal zou kunnen zijn, de religieuzen volgen de orders op uit Nederland en zullen te veel schipperen met het gouvernement. Voorts betwijfelde hij of een inrichting wel afdoende zal helpen, hij meende dat preventieve maatregelen hier beter op zijn plaats waren. Hoe dr. Maal zich dit voorstelde, vertelde hij er niet bij.

De heer E. Jonkheer betreurde het dat er niet tijdig advertenties geplaatst waren in de dagbladen, had men dit wel gedaan, dan hadden we nu het toeziend personeel gehad.

Voorts stelde hij voor het maximum van de extra maand te verlagen tot ƒ 600.—.

De heer J. A. de Jongh onderstreepte de woorden van mr. Ellis en zong daarbij de lof van de broeders van Dongen. In 1924, aldus spr., hebben de broeders van Dongen in Ned. Oost Indië veel heilzaam werk verricht. In het plaatsen van religieuzen als verzorgers in genoemde school, meende spr. een wijs besluit te zien, het werk op sociaal gebied, uitgeoefend door mensen die dit als een roeping gevoelen en bezield zijn met onbaatzuchtige naastenliefde, is bij de broeders in vertrouwde handen.

De heer A. Smeets gaf een leerzaam vertoog over de voogdij van het kind. Een beschikking van de Arnhemse rechtbank kwam er aan te pas om tot de uiteindelijke conclusie te komen dat de kinderen opgevoed moesten worden in het milieu waar zij uit spruit.

In de opmerkingen van de heer F. Vromans konden we de echt sympathieke toon van een breed denkende protestant vernemen. Hij vroeg zich af of het nu ging om de verpleging van deze jeugd of om haar opvoeding. Beiden zijn niet te scheiden en wanneer ik in een overwegend protestantse of zo men wil neutrale gemeenschap zou pleiten voor een opvoedingsgezicht, dan zou ik van de katholieken geen ander standpunt verwachten.

De kaarten liggen normaal, in een land dat voor 80% tot 90% Katholiek is, moet deze kwestie de Katholieken wel aan het hart gaan.

De heer Vromans besloot zijn betoog met de opmerking dat het algemeen belang het er beste mee gediend is in te grijpen.

Critiek kwam vooral uit de hoek van de democraten, want de heer S. W. v. d. Meer was van oordeel dat men twee zaken verwarde. Het ging er niet om het kind een bepaalde opvoeding te geven, neen, we moeten er van uitgaan dat het een instelling is van het gouvernement, maar dan kan en mag het niet anders zijn dan een instelling op neutrale basis geschoeid.

Landsbestuur antwoordt.

Nadat onder het genot van sigaren, sigaretten en onder een koele dronk de statenleden zo eens hun hart hadden gelucht, beantwoordde de heer Scholte, namens de administratie van finantiën, de verschillende sprekers. Ten aanzien van de salariering van de veldwachters kwestie, waarop dr. Maal in de eerste ronde op doelde, kon spr. niet in détails treden. Hij vroeg dr. Maal enkele weken geduld te hebben, want deze kwestie zal nog dit jaar zijn beslag krijgen.

Voorts voelde spr. er weinig voor om het maximum tot ƒ600.— te verlagen, daar hierdoor de hoger gesalarieerden gedupeerd werden en deze liepen toch al een heel stuk achter de duurtetoeslagregeling aan.

Een merkwaardig spreker is mr. J.J.A. Ellis ongetwijfeld, hij heeft er zo de slag van om met enkele rustige en weloverdachte opmerkingen, veel misverstand uit de weg te ruimen en het was dan ook niet moeilijk voor deze afgevaardigde van het Landsbestuur om de opmerkingen van dr. Maal op de juiste waarde te toetsen en deze te ontzenuwen. Verbaasd vroeg hij zich af, waarom de religieuze krachten niet goedkoper zullen zijn. Deze mensen zijn ongehuwd, hebben dus niet direct de kosten van de overbrenging van hun gezin en dergelijke meer, bovendien kan men gebruik maken van de orde der broeders, dit alleen is al een voordeel.

Trouwens, uit de becijferingen zijn voldoende gegevens te putten om tot die conclusie te komen, dat het werkelijk niet goedkoper De competentie van de broeders wilde hij niet in twijfel trekken en dat van een dergelijk opvoedingsgesticht geen heil te verwachten valt, noemde spr. absurd. Wanneer men bedenkt, dat de jeugd van de straat gehouden wordt, aan het werk gezet wordt, dan zijn hiermede uiterste voorwaarden voldaan om de jeugdige delinquenten van drank en leegloperij, dat veelal des duivels oor kussen betekent, te weerhouden. Overigens gaf hij dr. Maal in overweging de vakliteratuur eens na te slaan, dan kan wellicht geachte afgevaardigde de resultaten vernemen, die in andere staten zijn bereikt.

Er ontspon zich nog een vinnig debat tussen dr. Maal en mr. Ellis over de burger- en de militaire politie, maar dr. Maal waande zich in de tijd van 1922, terwijl mr. Ellis juist over minderjarige kinderen sprak.

Tenslotte gaf mr. Ellis nogmaals de plechtige verzekering, dat het een neutrale instelling wordt, maar dat de religieuzen de verzorging van de jeugdige mensen op zich zouden nemen.

De heer dr. Maal haalde de woorden aan van frater Radulhpus, die dan gezegd zou hebben dat de broeders van Dongen geen speciale opleiding hebben gehad in de jeugdcriminaliteit en ook geen kennis van dergelijke zaken hebben en hij geloofde onvoorwaardelijk in frater Radulphus. Later kwam dr. Maal hierop terug en verklaarde dat deze opmerking kwam van de Overste van Dongen. Voorts wilde dr. Maal wel eens weten of de gederailleerden niet allemaal protestanten waren en geen katholieken waren en als de religieuze krachten dan goedkoper waren, dan stelde spr. voor dat alle gouvernementsambtenaren maar te vervangen door religieuzen. Liever wilde hij preventieve maatregelen en dit zou bijv. gevonden kunnen worden door de leeftijdsgrens, waarop men over kan gaan tot gevangenneming, te verlagen en beneden 18 jaar te stellen. Ook wilde spr. nog vragen aan het Landsbestuur of er geen kunstmatige regens verwekt kunnen worden, want de watervoorziening was allertreurigst.

De heer Jonckheer was het met de heer v. d. Meer eens, als het een gouvernementsinrichting is, dan ook neutraal.

Mr. E. C. Henriquez twijfelde niet aan de capaciteiten van de religieuzen, maar vroeg het landsbestuur of er geen neutrale directeur aangesteld kon worden en zo ja, wie. Indien men hem de verzekering kon geven, wie die directeur zou zijn, dan zou hij het voorstel niet verwerpen, kon men hem die geruststelling niet geven, dan moest hij tot zijn leedwezen tegenstemmen. De advocaat-generaal mr. Ellis kon niet verder in detailpunten treden, maar kon niet anders mededelen, dat het een neutrale inrichting zou worden, die zou ressorteren onder een apart lichaam. Nadere uitwerkingen van deze plannen zouden er voor kunnen zorgen, dat er desnoods dagelijks controle kan worden uitgeoefend. Een raad van commissarissen is immers verantwoording verschuldigd aan het gouvernement, waarom dan verder nog discuseren. Deze verhelderende woorden vonden in de ogen van de heer Henriquez geen genade en op verzoek van de heer Jonckheer volgde daarna de hoofdelijke stemming.

Het betreffende voorstel werd met 6 tegen 5 stemmen aangenomen. Voor stemden de heren Smeets, Eman, de Jong, Vromans, Visser en de voorzitter, de heer Romer. Tegen stemden de heren Maal, Henriquez, v. d. Meer, Irausquin en Jonckheer.

Hierna werden verschillende besluiten zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, waarvan wel de voornaamste was dat de ambtenaren een extra maand salaris kregen. Een bericht dat zeker onder de ambtenaren voldoening zal teweeg brengen en zeker door het zaken- en bedrijfsleven moet worden overgenomen.

De rondvraag leverde weinig op, slechts hier en daar werden opmerkingen geplaatst.

Bij de rondvraag weerde zich vooral de heer Irausquin, die klaagde over de noodtoestanden op ARUBA de telefoon betreffende, hij stelde voor het Bestuur een brief te schrijven, waarin gevraagd werd wanneer de materialen voor de telefoon besteld en wanneer dan de levering niet aan een bepaalde tijd was gebonden, stappen te ondernemen om zo gauw mogelijk tot een spoedige levering te komen. Ook dient de „spreekcel" van de radio-telefonie verbeterd te worden. Weinig goedkeurende woorden had spr. over voor de bestuursadministratie van Willemstad, die hij verantwoordelijk stelde voor deze gang van zaken. De heer v. d. Meer kwam ook met een brief ter tafel, hij had nl. klachten vernomen bij het uitgeven van gronden, waarbij aan bepaalde personen prioriteit verleend werd.

De vergadering kon zich hiermede verenigen en om ongeveer half twaalf sloot de voorzitter, na dank gebracht te hebben aan het Landsbestuur voor de toelichting bij de supplementoirfe begroting, de vergadering.

Sport Rubriek.

"Officiële" Mededelingen VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 8 en Zondag, 9 November 1947:

Competitie A-klasse:

Veendam 1 — C.S.C. 1 1—1.
(Gestaakt 15 minuten na de 2e helft)
Jong Holland 1 — Vitesse 1 3—1.

Competitie B-klasse:

M.Y.O.B. 1 — S.V.A. 1 Niet doorgegaan
Asiento 1 — Volharding 1 afgelast.

Competitie Res. A-klasse:

Jong Curaçao 2 — Transvaal 2 niet doorgegaan

Competitie Res. B-klasse:

Veendam 3 — S.V.A. 2 4—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.
RIF STADION.

„A"-Klasse:

om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 15 November 1947: Transvaal 1 — Sithoc 1 (Viejou)
Zondag, 16 November 1947: S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (v.d. Ham)
Zaterdag, 22 November 1947: C.S.C. 1 — Transvaal 1
resterende 10 minuten (3—0 in voordeel C.S.C.)

(Indien nodig resterende 20 minuten C.S.C. — Transvaal stand 1—1).
Zondag, 23 November 1947: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Van Rosberg)

Competitie B-klasse:

om 2.15 uur n.m.

Zondag, 16 November 1947: R.C.C. 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 23 November 1947: R.C.C. 1 — S.V.A. 1

MUNDO NOBO.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.:

Zondag, 16 November 1947: De West 1 — P.S.V. 1
Zondag, 23 November 1947: De West 1 — Volharding 1
Zondag, 30 November 1947: De West 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 7 December 1947: De West 1 — R.C.C. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 15 November 1947: Jong Holland 2 — SU.B.T. 2
Zaterdag, 22 November 1947: Sithoc 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 29 November 1947: C.S.C. 2 — Jong Curaçao 2
Zaterdag, 6 December 1947: Jong Curaçao 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 13 December 1947: Jong Holland 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 20 December 1947: Jong Curaçao 2 — Veendam 2

Competitie Res. B-Klasse:

om 10 uur v.m.

Zondag, 16 November 1747: Jong Curaçao 3 — Veendam 3 (Rosiers))

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. A-Klasse:

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 7 December 1947: S.U.B.T. 2 — Sithoc 2
Zondag, 14 December 1947: Veendam 2 — Vitesse 2

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 16 November 1947: Asiento 1 — Volharding 1 (Viejou)

MEDEDELINGEN:

DE PROMOTIE- EN DEGRADATIE WEDSTRIJDEN ZULLEN WORDEN GESPEELD OP ZATERDAG 6 EN ZONDAG 7 DECEMBER 1947.

DE WEDSTRIJDEN ZULLEN PLAATS VINDEN IN HET RIF STADION.

VOORLOPIGE SCHORSING:

De spelers M. Mercelina (Veendam), V. Eleonora (Veendam), L. Henriquez (Vitesse) en W. de Lannoy (Jong Holland) zijn met ingang van 14 November 1947 voorlopig geschorst in afwachting van het onderzoek van de strafcommissie en eventueel te bepalen definitieve straf, e.e.a. wegens wangedrag bij de wedstrijden: Veendam 1 — C.S.C. 1 en Jong Holland 1 — Vitesse 1, gespeeld op 8 en 9 November jl.

BOETE'S:

De vereniging „Veendam" is beboet met 5.— G. twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de competitie A-klasse, ingevolge Art. 6 R.C.W.

INSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T.": P. L. Scope als gewoon lid.
„R.C.C.": J. L. Virginia als gewoon lid.

VERZOEKEN TOT OVERSCHRIJVING:

De vereniging „Jong Curaçao" verzoekt overschrijving van A. Esser (ex-lid van Transvaal). De betrokken vereniging heeft verklaard tegen overschrijving geen bezwaar te hebben.

HET BESTUUR.

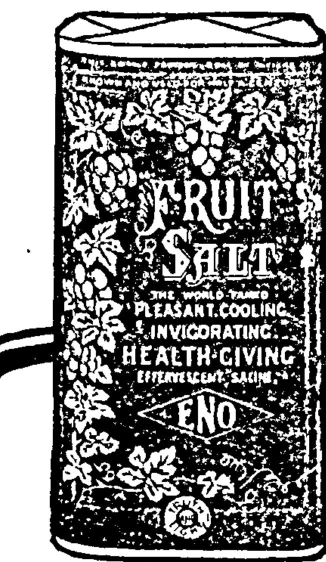
Bovenwinden

PIET BAKKER OVER NEDERLAND IN BEZETTINGSTIJD.

In Passangrahom waar ongeveer heel Nederlands verstaand St. Maarten tegenwoordig was, heeft Piet Bakker een dankbaar auditorium gedurende enkele uren ongemeen weten te boeien met een causerie. Deze causerie ging over Nederland tijdens de bezetting, bevrijding en opbouw.

Het was een duidelijke uiteenzetting, zonder dramatische overdrijving, eenvoudig verteld, maar daarom maakte het een diepe indruk. Natuurlijk moest de spreker zich beperken tot bepaalde gebeurtenissen en voorvallen uit deze gedenkwaardige tijd, maar zijn keuze was wel overdacht.

Een dankbaar applaus ljet Piet Bakker dan ook niet in het onzekere over de waardering van het hun gebodene.





Ook zijn nog op deze eilanden aanwezig de heren Evertsz van het Tourisme, die tezamen met de heer Fischer uit Curaçao het foto-arsenaal van het Curaçaose tourisme gaan vernieuwen, respectievelijk uitbreiden.

Nieuws van Overal

BURGEROORLOG MOGELIJK IN ITALIË.

Het machtige linkse blok in Italië, dat sedert het uitdrijven uit de regering door minister-president DeGasperi in Mei jl. ziedt van woede, liet duidelijk een waarschuwing horen voor een burgeroorlog. In een rumoerig debat in de Algemene Vergadering over de voortgezette wanorde in Italië verklaarde de communistische leider Giuseppe di Vittorio van de grote Arbeidersfederatie, dat indien gij het land voor een ongelukkige burgeroorlog wilt behoeden, het nodig is, dat de regering de democratische wettigheid van het ontbinden der fascistische organisaties moet nakomen en hen niet de hoop moet voeden, dat zij opnieuw kunnen opkomen en eens de macht zullen kunnen overnemen.

DUITSLAND — JAPAN.

De handel tussen Japan en Duitsland is weer hervat. De Duitse autoriteiten van de Britse en Noordamerikaanse zone zullen 6920 ton traanolie van Japan ontvangen in April voor de fabricage van margarine. De schikkingen zijn getroffen door autoriteiten van de militaire regering.

DE KOREAANSE QUAESTIE.

Sovjet Rusland en de Verenigde Staten kwamen gisteren weder in onenigheid in de Algemene Vergadering over het voorstel der Verenigde Staten om een commissie van de Uno in te stellen ter vergemakkelijking van de onafhankelijkheid van Korea. Gromyko verklaarde, dat de Verenigde Staten er op staan, dat er verkiezingen in Korea gehouden worden en een Koreaanse regering wordt gevestigd voordat de bezettingstroepen van Rusland en de Verenigde Staten zich terugtrekken. Dit is alleen maar een poging de verkiezingen te houden, terwijl de buitenlandse troepen nog aanwezig zijn met het doel een verkiezing van de reactionnairen te garanderen, waarop de Noordamerikaanse autoriteiten in Korea op steunen. John Forster Dulles van de Verenigde Staten zeide, dat de Verenigde Staten en Rusland er na twee jaren niet in slaagden een overeenkomst te treffen over de toekomst van Korea. Om deze onenigheid geloven de Verenigde Staten, dat een actie van de Uno kan helpen om de Koreanen hun onafhankelijkheid te schenken.

ONRUST IN PALESTINA.

De nieuwe golf van geweld van de Joodse Ondergrondse Beweging, die gisteren uitbrak, bracht acht doden en 29 gewonden, alleen bij de Britten. Direct na de schietpartij in het café, dat door de Britse soldaten beantwoord werd, begonnen de Britse troepen en politie door te dringen in geheel Joodse gedeelte van de stad.

POLITIONELE ACTIE IN ITALIË.

Uit Napels kwam het bericht, dat de politie gedwongen was op de communisten te schieten, daar hun houding enigszins ontaardde in een uitgebreide aanval op de Christelijke Democratische regering van premier Alcide DeGasperi. Licht gewapende militaire wagens reden door de straten van Rome en Medina. De oproerlingen en handlangers der linksgezindten wierp traanbommen op de troepenwagens en op enkele plaatsen werden er zelfs schoten gelost.

De demonstranten beweerden in opstand te zijn gekomen wegens wat de communisten noemden „het bloedige incident", welke onlangs in het Noordelijk industriële gedeelte plaats vond.

De opstandelingen vielen de bureaux aan der rechtsgezinde nieuwsbladen en staken alles in brand. Ook verschillende gouvernementsbureaux werden niet gespaard. De archieven, die de communisten in handen kregen, hadden zij op een binnenplein in brand gestoken.

Bij het optreden van de politie waren er talrijke slachtoffers gevallen.



DE TOESTAND IN MARSEILLE.

Personen, die niet onmiddellijk konden worden geïdentificeerd openden het vuur op het hoofdkwartier van de communistische partij, waar een bijeenkomst werd gehouden. De centrale Arbeidsraad beval ondertussen een algemeen stopzetten van het werk gedurende de begrafenis in de namiddag. De Raad zou later beslissen over het uitroepen van een algemene staking. Een groep arbeiders, die reeds zijn begonnen te staken, hielden trams en auto's in de voorsteden aan. Een detachement van de Mobiele Garde werd gestationneerd in de voorstad Santiane, waar de stakers de overhand schenen te hebben. Men verwacht dat de aanval op het communistische hoofdkwartier het begin kan worden van een bloedige oorlog tegen de onderwereld van Marseille en tegen de communisten.

Later werd bericht dat in een voorstad de trams weder werden opgehouden, nadat de politie tevoren g0 geblokkeerde auto's had bevrijd zonder tot geweld toevlucht te moeten nemen. De toenemende stakingsbeweging, die de eerste en grootste haven van Frankrijk bedreigt, spreidt zich uit over de zware industrie, de bouwwerken, de voedselvoorziening en de gaslevering. De staking is uitgebroken tot de havenstad Sete meer dan 150 kilometer verder de kust op. De arbeiders verklaarden zich solidair met de arbeiders van Marseille en eisten hoger lonen. De autoriteiten zeiden, dat er voldoende voedsel op de centrale markt was.

FASCISTISCHE TERREUR.

Uit Moskou berichtte Tass, dat de Itliaanse relletjes gebrandmerkt moeten worden als terreurdaden tegen de arbeidersleiders. Als opschrift stond er boven: fascistische provocaties in Italië.

...... EINDELIJK. ......

De Algemene Vergadering van de Uno koos de Sovjet Oekraïne voor de derde zetel van de Veiligheidsraad, die openvalt op 31 December door het heengaan van Polen. De Oekraïne werd gekozen, omdat India zich terugtrok. Maar 15 landen onthielden zich van stemmen liever dan voor de Russische Republiek te stemmen. De Oekraïne had 34 stemmen. De 2/3 meerderheid der aanwezige leden was 26.

WEENSE MEISJES IN NEDERLAND.

Vijf en dertig Weense meisjes zijn tewerk gesteld op Ringers choclade fabriek te Alkmaar. Deze meisjes zullen zich toeleggen op de luxe-verpakking van de chocolade, die voor export bestemd is.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: High Barbaree. 7en 9 uur.

ROXY: Smash up 7 en 9 uur.

CINELANDIA: Brute Force 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 15 November as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Passangrahan, tel. 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 14 November as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 (P.) en Botica Central, Bredestraat 45, tel. 2281 (O.).

CUROM:

Vrijdag, 14 Nov.: 18.30 Kinderuitzending (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 U luistert deze week naar werk van Erresto de Curtis; 20 Nieuws; 20.15 Hollandse wijsjes; 20.30 Zuigelingenzorg door Zuster C. J. van Meggelen; 20.45 Master's Music Room; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 L'heure violette; 21.55 Nieuws.

Zaterdag, 15 Nov.: 13.05 Lunchmuziek; 13.30 Nieuws; 13.45 15 minuten met Jozef Green.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 14 November te 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding; Zaterdag 15 November te 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing: Genesis 25:19 tot en met 28:9; te 16.30 uur Jeugdbijeenkomst; te 18.15 uur: Avondgebed.

CANADEES PREMIER IN NEDERLAND.

De Canadese Minister President die momenteel in Nederland vertoeft zal hedenmiddag de Statengeneraal in de Ridderzaal toespreken. Gisteren heeft hij een krans gelegd op het Canadees kerkhof te Bergen op Zoom.

ALPHERAT IN BRAND.

Volgens berichten uit Manilla stond het Nederlandse vrachtschip Alpherat van de Nievelt Goudriaan Mij. in brand. Het schip bevond zich in de Chinese Zee op 20.33° Noorderbreedte en 15.24° Oosterlengte. Twee andere schepen nl. Chama en Boonesborough zijn op weg naar het Nederlands vrachtschip om hulp te verlenen. Het vuur werd ontdekt in het ruim en werd onmiddellijk bestreden. De kapitein seinde om naar Hongkong door te stomen, alwaar hij vanmiddag tegen één uur verwacht werd. In verband met het tijdsverschil van acht uur kan worden aangenomen dat de Alpherat thans reeds Hongkong bereikt heeft.

Uit de geruststellende mededelingen van de kapitein, welke via de agenten op de rederij Nievelt binnenkwamen, wordt afgeleid dat de omvang van de brand beperkt is en dat er geen direct gevaar voor de bemanning en het schip bestond

NEGARA KALIMANTA.

De ontwerpstatuten voor de federatieve staat „Negara Kalimanta" (Borneostaat) zijn tot stand gekomen in de besprekingen die gevoerd worden tussen vertegenwoordigers van Borneo en het Departement van Binnenlands bestuur. Deze besprekingen vonden plaats te Batavia en hadden twee weken geduurd.

BEURSNOTERINGEN

Conversielening 4450; Koninklijke 4451; Philips 370½ A.K.U. 167; Nederlandse Scheepvaart Unie 187¾; H.V.A. 233; Deli Mij 172; Amsterdamrubber 130.

De Heer en Mevrouw
René N. Arends - Neüman
hebben de eer U kennis te geven
van het voorgenomen huwelijk
van hun dochter
NORMA
met de Heer
John W. P. Jacobs.

De Heer en Mevrouw
Hubertus P. Th. Jacobs - Jonkhout
hebben de eer U kennis te geven
van het voorgenomen huwelijk
van hun zoon
JOHNNY
Met Mejuffrouw
Norma Arends.

Huwelijksinzegening 20 November a.s te 20:00 uur in de Parochiekerk van de H. Franciscus van Assisië te Oranjestad, Aruba.

Receptie: 20:30 — 22:30 p.m.
„Villa Carolina"
Miraflореslaan
Aruba, N.W.I.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.





VERLOOFD

WILLY BEUGELING
EN
LOE BOESTEN

Curacro 15 November 1947.

De Heer en Mevrouw
J. Westerlaken — de Windt
betuigen hierbij hartelijk dank aan allen voor de vele blijken van belangstelling bij hun huwelijk op 8 Nov. j.l. ondervonden.

Indonesie in cijfers

Millioenendans rondom militaire uitgaven

De Memorie van Antwoord deelt mede, dat het wetsontwerp „Grondwetsherziening" ook nadere regelingen inhoudt van het betalingsverkeer met Nederlands Indië. Hangende de besprekingen in Den Haag, zal na afloop daarvan, meer gepubliceerd kunnen worden.

Door de Regering in Londen zijn, voor zover bekend, afgezien van enkele incidentele gevallen van weinig belang, geen uitgaven ten behoeve van de Nederlands Indische Regering te Londen en Brisbane gemaakt, aangezien deze laatste over voldoende eigenmiddelen beschikte, zelfs in die mate, dat in Londen door Ned. Indië een bedrag van circa 52.000.000 gulden aan Nederland betaald kon worden als aflossing van de schuld in Rek. Courant bij Rijks schatkist, zoals deze begin Mei 1940 bestond. Met betrekking tot de vragen, welke sommen Nederland na capitulatie van Japan aan Indië ten koste gelegd en hoe deze gefinancierd, deelt Minister van Financiën mede, dat deze uitgaven voor jaren 1945, 1946 en 1947 respectievelijk 63 mill. gulden, 159 mill. gulden en naar schatting 183 mill. gulden of te samen 405 millioen gulden belopen. Gestelde vragen kunnen wat uitgaven voor leger en vloot betreft, voorshands nog niet met volledige nauwkeurigheid worden beantwoord.

De uitgaven liggen echter zo om en nabij de volgende cijfers.

1946: Marine 200 mill. guldens
Oorlog 393 mill. guldens

1947: Marine 160 mill. guldens
Oorlog 409 mill. guldens

Totaal 1946 Oorlogsmarine 593 mill. guldens, voor 1947 569 mill. gulden.

Ten laste van Ned. Indië komt voor 1946 783 mill. en voor 1947 een bedrag van 984 millioen gulden.

Het opstellen van de Rijksbegroting 1948 is gegrond op de verwachting, dat in de loop van 1948 de toestand in Indië zodanig zal zijn gewijzigd, dat er een basis van samenwerking met de deelstaten van de toekomstige Verenigde Staten van Indonesië zal zijn verkregen, waardoor bezuiniging op zuiver militaire uitgaven zal kunnen worden geëffectueerd door overdracht van een gedeelte van de huidige taak van marine en leger aan politioneel georiënteerde organen.

Uit de ontwikkeling van de politieke toestand in Ned. Indië vloeit voort, dat sinds de begroting werd opgesteld, dat een vermindering van de sterkte der zeemacht in dit gebiedsdeel vertraging zal lijden. Dit geldt met name voor het terugtrekken van de Mariniersbrigade.

Over de verdeling der militaire uitgaven tussen Nederland en Indië worden besprekingen gevoerd tussen de betrokken regeringen voortgezet.

De Memorie van Antwoord besluit met er op te wijzen, dat het streven van de regering er voortdurend op gericht is om zo veel mogelijk de militaire uitgaven zo laag mogelijk te houden. Het is vanzelf sprekend, dat nu na afloop van de oorlog, het militair apparaat practisch geheel opnieuw moest worden opgebouwd, terwijl voorts de loop van de gebeurtenissen in Indië de noodzaak van militair optreden met zich bracht. Deze uitgaven zijn opgelopen tot een hoogste, welke voor een oorlog ongekend zijn. Nochtans is de regering van mening, dat dit onder druk van de omstandigheden moest geschieden.

Het kan niet worden ontkend, dat de inspanning, welke de Nederlandse economie in dit opzicht moest opleveren, een zware last legt op het voorzieningspeil in Nederland. Hiertegenover staat dat de resultaten van deze inspanning aan welvaart van de betrokken Overzeese Gebiedsdelen zeker ten goede komt, hetgeen niet nalaat later een gunstige invloed uit te oefenen op de Economie van het Moederland.

Uranium en Russische vrijheid

De slaven van de 20e eeuw

Hier besef je eerst recht hoe dicht de Russen eigenlijk al bij Lobith zitten. Ze behoeven slechts van een afstand gelijk aan die van Maastricht naar Groningen af te leggen en ze drinken hun wodka onder de schaduw van de Utrechtse Dom. Natuurlijk zijn we allen heel erg dapper maar...... een tikje beangstigend is het wel. Je moet in Duitsland zijn geweest, speciaal dicht bij de grens, die de Amerikaanse bezettingszone van de Russische scheidt om de volle draagwijdte van een en ander te begrijpen. Geregeld arriveren er hier vluchtelingen uit de Russische zone. Oorzaak: angst voor de uraniummijnen.

Niemand weet er het fijne van Ook hier niet. Toch komt er langzaam enige klaarheid. De verklaringen van vluchtelingen stemmen vrij goed overeen. Wat ook overeenstemt is hun mateloze angst.

Er kan geen twijfel meer aan zijn. De Russische uraniummijnen liggen ten Zuid-Oosten van het stadje Zdickau en strekken zich zelfs uit tot ten Zuiden van Chemnitz. Het is ook hier, dat het echtpaar Curie nu 50 jaar geleden het eerste pikerst ontdekte, waaruit men uranium kon winnen. Thans is het de hel van Duitsland. Honderden kilometers in de omstreken worden permanente razzia's uitgevoerd om dwangarbeiders te vinden. Wordt men aangehouden en mankeert er ook maar iets aan de papieren waarmee Duitsers van het vierde Rijk gewapend moeten zijn, dan worden ze opgepikt en te werk gesteld in de uraniummijnen. L'histoire se repête. Alleen het toneel is verplaatst van West-Europa naar Duitsland. Inderdaad zit er enige galgenhumor voor ons in. Als men evenwel in de bodemloze en troosteloze Duitse put heeft gekeken vergaat je het lachen.

Hier wordt leed geleden. Onmenselijk veel. Kleine resten van een volk worstelen nog om hun bestaan. Het merendeel bestaat momenteel moreel en maatschappelijk niet meer. Ze zitten in de put, waaruit men niet gemakkelijk meer geraken kan.

Erbert, een 29-jarige vluchteling uit de uranium-mijnen troffen we ergens in één van de vele bunkers. We kunnen beter zwijgen over enkele zijner zusters, de levensomstandigheden, huisvesting enz. Drie verhaaltjes zijn zoetjesaan klassiek geworden. Het zijn steeds kleine variaties op een oude melodie.

Hij woonde aanvankelijk in de Russische zone, doch werd tijdens een razzia opgepikt. Hoe die razzia's worden gehouden weten wij maar al te best. De Russen hebben het kunstje aardig van de Duitsers afgekeken. Zodoende kwam Erbert in de uraniummijnen. Het scheen aanvankelijk nogal mee te vallen, althans men verklaarde hem, dat hij slechts drie weken lichte montage-werkzaamheden moest uitvoeren. Maar de montage-werkzaamheden bestonden uit het hakken van pikerts.

Rond Mei zijn deze razzia's begonnen. Aanvankelijk probeerden de Arbeidsbureaux langs normale weg arbeidskrachten te verschaffen, doch zulks mislukte. Uranium immers kan kanker veroorzaken en dat bracht er schrik bij de Duitsers danig in. Naarmate er bovendien meer gruwelen uitlekten over de werkwijze in de mijnstreken was er zelfs geen hongerende Duitsers meer te bewegen vrijwillig zijn gezondheid op te offeren. Men weigerde. Toen begonnen de razzia's. Keer op keer. Soms dagen achtereen.

„Ik weet niet hoeveel mijnwerkersdorpen of juister gezegd kampen er de laatste maanden uit de grond zijn gerezen. Maar waar ik met mijn vrienden werd ondergebracht, zaten ongeveer 10000 werkkrachten-dwangarbeiders. Vermoedelijk zijn er zo 12 kampen. Hermetisch is het hele uraniumgebied van de buitenwereld afgesloten. Slagbomen in de bergpassen met zwaar bewapende Russische soldaten. Wachten op de bergtoppen. Permanente patrouilles met speurhonden, electrische draden enz.

Toen we binnen kwamen werden we allen tot op het naakte lichaam gefouilleerd. Legitimatiebewijzen en bijna alle andere zaken werden ons afgenomen. Zelfs een foto van mijn moeder mocht ik niet eens houden. Na één dag ontmoette ik een oude kennis, die me een boekje open deed. Hij eindigde met: „Wie hier binnentreedt late alle hoop varen." Ik deed dat intussen niet. Ondanks het feit, dat er zelfs bij de geringste verdachte beweging met scherp werd geschoten, begon ik al spoedig de ontsnappingsmogelijkheden te besturen. De toestand is er inderdaad vreselijk. Mijn kamp lag dicht bij Annaberg, een oude mijnstad. Er werkten gedwongen vrouwen van 50 jaar, doch ook meisjes van 15 jaar, die op de liederlijkste manieren werden behandeld en vertrapt. Voorts ziet men er dwangarbeiders van vrijwel alle leeftijden, ook veel krijgsgevangenen. Nergens is de gevreesde N.K.D.W. actiever dan hier."

Voorts blijkt ons, dat het centrum van het uraniumgebied het plaatsje Aue is. Het pikerts komt in lorries naar dit plaatsje, waar de verwerkingsbedrijven zijn. Men heeft hier een enorm vliegveld aangelegd. Het zuivere pikerts wordt dan — na bewerking — met vliegtuigen naar Rusland gebracht. In de gehele omgeving leeft de bevolking in een panische angst voor de uraniummijnen. Onderduiken is hier mode geworden. Overigens kunnen de Duitsers hierin een lesje nemen bij ons. Wij waren daar handiger in.

Erbert vertelt dan verder. „Ik heb er bijna vier maanden gewerkt en geen cent loon ontvangen. We werden gevoederd als dieren. „Ongelukken waren schering en inslag. Werktuigen om het werk te vereenvoudigen zijn er vrijwel niet. Alles wordt met de hand gedaan, zelfs het kloppen van het erts.

Permanent had iedereen er honger. Alle mooie beloften: extra voeding, cigaretten, geschikte werkkleding en betere ligging bleven beloften.

Bij het minste of geringste vergrijp volgden er zware straffen en vaak zag men gestraften nimmer meer terug. Meneer, het is er vreselijk. Ik heb voor arts gestudeerd en dus weet ik dat uraniumstof en radiumuitstraling diep in de longen binnen dringen. Hierdoor ontstaat ernstige schade aan het organisme. De kanker zal hier zeer vele slachtoffers eisen.

Ook thans sterven er velen. Het is de hel van Duitsland.

(De Surinamer).

Goede vangst van Haagse Recherche

De afdeling „Oplichting" van de centrale recherche der Haagse politie heeft een oplichter en twee handlangers ontmaskerd, die kans hebben gezien onder valse voorwendsels een bedrag van 100.000 gulden te bemachtigen. Deoplichter, de 63-jarige H. van R., houder van een „handelsinstituut" aan de Regentesselaan in Den Haag, deed het voorkomen alsof hij door steekpenningen aan ambtenaren te geven, aankoopvergunningen voor auto's, tap-, slijt-, bedrijfs- en huisvestingsvergunningen, toewijzingen voor boter, metaalwaren en andere schaarse artikelen en verlaging van belastingaanslagen kon verkrijgen.

Met behulp van de 33-jarige auto-handelaar A. A. uit Rotterdam en de 36-jarige autohandelaar H. N. uit Den Haag kwam Van R. in contact met verscheidene mensen, die er niet afkerig van waren uit zijn steekpenningen-procedure profijt te trekken. Zij betaalden hem wat hij vroeg en hoorden daarna niets meer van hun zaak, omdat Van R. ze — mogelijk bij gebrek aan omkoopbare ambtenaren — in de doofpot stopte. Een taxi-chauffeur heeft de recherche op het bestaan van het instituut attent gemaakt en aangezien Van R. van al zijn manipulaties nauwkeurig boek had gehouden en de administratie van het „handelsinstituut" in handen der politie viel, was het voor het trio onbegonnen werk te ontkennen.

De Centrale Recherche zet het onderzoek met kracht voort. Zij acht het geenszins uitgesloten, dat deze zaak nog omvangrijker zal blijken te zijn, dan zij nu reeds is.

Zodra Van R. „beet" had bij een gegadigde voor een nieuwe auto, vertelde hij hem, dat hij over relaties bij de Rijksverkeersinspectie beschikte en dat hij het wel in orde zou brengen. Hiervoor was echter een bepaald bedrag nodig, variërend van duizend tot twee duizend gulden, om een ambtenaar om te kopen, voor welk bedrag Van R. een quitantie aan zijn slachtoffer overhandigde. Voorts stelde hij een brief op aan de Rijksverkeersinspectie, waarin hij de verlangens van de gegadigde naar voren bracht. Deze brief liet hij door zijn slachtoffer ondertekenen en ook zelf zette hij er zijn handtekening onder. De betrokkene, door deze min of meer officiële handelingen gerustgesteld, vertrok in de verwachting binnen afzienbare tijd in een nieuwe auto rond te rijden.

Met het ondertekenen van de brieven — die Van R. uiteraard nimmer verstuurde — beoogde hij een wapen in handen te hebben tegenover hen, die lastig mochten worden als zij geen aankoopvergunning kregen. In zulke gevallen dreigde hij naar de politie te zullen lopen, waarbij natuurlijk aan het licht zou komen, dat de betrokkenen zich mede aan corruptie schuldig hadden gemaakt. De manipulaties met aankoopvergunningen voor auto's brachten Van R. omstreeks *f* 50.000 binnen.

Aspirant caféhouders dokten ongeveer *f* 25.000, de belasting-„zuchters" en zij die begerig waren naar extra-toewijzingen eenzelfde bedrag. Zijn beide „reizigers" betaalde Van R. zeer goed, hetgeen moge blijken uit het bedrag van *f* 22.000, dat deze beide heren in korte tijd aan provisie genoten. A. en N. deelden hun provisie altijd broederlijk samen, onverschillig of A. dan wel of N. een bepaalde „klant" had aangebracht. De klant was overigens koning voor het drietal, zolang als hij ten minste nog niet in zijn portefeuille had getast. Als een cliënt niet veel tijd had, werd een taxi naar zijn woning gestuurd om hem even af te halen en hem naar de Regentesselaan te brengen.

Ook is het voorgekomen, dat een dame per auto naar een bank werd gebracht om geld te halen. Van R. had postpapier met een indrukwekkend briefhoofd, hetwelk o.m. vermeldde, dat hij „rechtskundige adviezen" verschafte. Zijn gehele „handelsinstituut" bestond natuurlijk slechts op papier.

Brandschoon is het verleden van de drie niet. Van R. is herhaaldelijk met de politie in aanraking geweest en heeft verscheidene veroordelingen ter zake van oplichting, valsheid in geschrifte en verduistering achter de rug, in Nederland zowel als in België. Ook het strafblad van de beide vertegenwoordigers A. en N. is verre van schoon. A. is een gewezen politieke delinquent.